

Sıddık Süleyman Kimdir, Ne Zaman Üstad'ın Hizmetinde Bulunmuştur?

Öncelikle Üstadımızın Süleyman Ağabey (Kervancı) hakkında verdiği cevabı okuyalım ve ardından bu zatın Tarihçe-i Hayatı'na bakalım

"Ehl-i bid'anın şiddetli hücumuna mâruz kalan Süleyman hakkındadır."

"Sual: Süleyman nasıl adamdır? Başta buranın memuru, çok adamlar onu tenkid ediyorlar. 'Lüzumsuz sözleri hocaya söylüyor, yanlış ediyor, adeta münafıklık ediyor.' derler. Sana çoktan beri hizmet ediyor; mahiyeti nedir, bildir."

"Elcevap: Süleyman sekiz sene benim gibi asabî, hiddetli bir adamı hiçbir vakit gücendirmeyen, hiçbir menfaat-i maddî mukabilinde olmayarak, kendi işini bırakıp, kemâl-i sadakatle Allah için hizmeti bu köyce malûmdur. Böyle bir adamla bu köy değil, belki bu vilâyet iftihar etmeli. Bu tarz ahlâk, bu zamanda bulunması, medâr-ı ibrettir. Ben hem garip, hem misafirim. Benim istirahatimi temin etmek köyün borcu idi. Bu köy namına Cenâb-ı Hak onu ve Mustafa Çavuş'u ve Muhacir Hafız Ahmed'i ve Abdullah Çavuş'u bana ihsan etti. Ben de Cenâb-ı Hakka şükrediyorum. Bunlar, bana yüzer dost kadar kıymettar göründüler, vatanımı bana unutturdular. Gurbet ve misafirlik elemi bana çektirmediler. Bunların yüzünden ben, bu köyün hayatta ve vefat edenleriyle alâkadar olup, onlara her zaman dua ediyorum. Sadakatçe Süleyman'dan geri kalmayan Mustafa Çavuş'la, Muhacir Hafız Ahmed, şimdilik hücumâ mâruz olmadığından iyiliklerinden bahsedilmedi. Bir parça Süleyman'dan bahsedeceğiz. Şöyle ki:"

"Süleyman, benim her hususî işimi ve kitabetimi kemâl-i şevkle, minnet etmeyerek, mukabilinde birşey kabul etmeyerek, kemâl-i sadakatle yapmış. Hattâ o derece hizmeti sâfi ve hâlis, Allah için yapıyordu, belki yüz defadan ziyade arzu ettiğim dakikada, ümit edilmediği bir tarzda geliyor; 'Fesübhânallah,' diyordum. 'Benim arzu-yu kalbimi, bu işitiyor mu?' Anladım ki o, istihdam olunuyor; sadakatinin kerametidir. Hattâ hizmetimde bulunduğu birgün, bir yaşındaki kız çocuğuna bakılmamış. Yüksek bir damdan, taş üstüne çocuk düştü. O hizmet sadakatinin bir ikram-ı İlâhî olarak, o çocuk hiçbir teessür ve hastalık görmediği gibi, sütten, memeden bile kesilmedi. Her neyse, bu tarz sadakatinin lem'alarını çok gördüm..."

(...)

"... İşte bu zâtın hakikî hali bu surette iken, insafsız insanlar bunun hakkında işâa ediyorlar ki, 'Said'in sayesinde yaşıyor.' O da kemâl-i iftiharla dedi: 'Evet, Üstadımın sayesinde kanaati ve iktisadı öğrendim, rahatla yaşıyorum. Halkların bu sözleri bana iyidir. Beni riyadan kurtarır, ihlâsa sevk eder.' dedi."

"Ben de dedim: Sana iyidir, hizmet-i Kur'ân'a zarardır. Onun için hakikat-i hali beyan ediyorum, tâ ehl-i bid'a bilsin ki, ihlâsla, Allah için çalışıyorlar."(1)

***

SİDDİK SÜLEYMAN (KERVANCI) (?-1965)

Çoğu insanın korkusundan yanaşamadığı ve uzak durduğu bir dönemde Bediüzzaman Hazretlerine dost ve talebe olmuştur. Sekiz yıl boyunca gördüğü samîmî hizmeti ve arkadaşlığından dolayı "**Sıddık**" unvanını Üstad'ından almıştır. Cennet bahsini konu edinen [Yirmi Sekizinci Söz](#) onun bahçesinde yazılmıştır. Bundan sonra bahçesinin adı da "**Cennet Bahçesi**" olmuştur. Ankara'da vefat etmiş, Barla'ya götürülerek defnedilmiştir.

Bediüzzaman Hazretlerini Barla'ya sürgün etmenin belki de en büyük gayesi; onu tamamen toplumun dışına atmak, insanlarla irtibatını kesmek ve böylece vefatına kadar silik bir hayat sürmesini sağlamaktı. Özellikle Barla gibi ıssız ve ulaşımı zor bir beldenin seçilmesi bunu açıkça göstermekte idi. Bu dönemde böyle sürgün hayatı yaşatma ve insanları muhtelif yollarla tehdit edip uzaklaştırma, sık sık başvurulmuş yöntemlerin başında gelmekte idi.

Barla ile ismi birlikte anılan ve Barla denince ilk akla gelen simalardan bir tanesi kuşkusuz Bediüzzaman tarafından verilen "**Sıddık**" unvanlı Süleyman idi. Yok edilmeye çalışılan bir fikir ve düşünce âliminin, yok edilemeyeceğini sadakatiyle gösteren Sıddık Süleyman...

Sıddık Süleyman'ın nerede ve ne zaman doğduğu hakkında elimizde bilgi yoktur. Barla'da doğmuş olabileceği tahmin edilmektedir. Biraz erken sayılabilecek bir tarihte vefat etmiş olmasından dolayı özgeçmişi ile ilgili kendisinden bilgi alma imkânı olamadı. Hakkındaki bilgiler 1926 yılı sonrasına dayanmaktadır. Bundan öncesi ile ilgili herhangi bir bilgi yoktur.

Barla'ya gelen Bediüzzaman'a yakınlık gösterip yardım eden Sıddık Süleyman hem yardımcı, hem de talebe oldu. Sekiz sene boyunca sadakat ve hizmetini devam ettirdi. Sahip bulunduğu bahçesini Üstadına tahsis etti. Sekiz sene sadâkatle Üstadına hizmet etti. Sıddık unvanını aldı. Cennet konusunu işleyen Yirmi Sekizinci

---

Söz onun bahçesinde bir iki saat zarfında yazıldı. Bu risâlenin yazılmasından sonra Süleyman'ın bahçesinin adı "Cennet Bahçesi" oldu. Böylece hem bahçenin, hem de sahibinin adı unutulmazlar arasına dâhil oldu.

Sırf Allah rızası için kendisine büyük bir hizmette bulunan ve Risâle-i Nur'un neşrinde katkılarıyla hisse sahibi olan Süleyman, Bediüzzaman'ın övgüsüne mazhar oldu. Her vesile ile hatırı soruldu. Ayrılıktan sonra da unutulmadı ve daima ismi duâya dahil edilenlerden olma bahtiyarlığına erdi;

"... Senle (talebesi Sabri) Sıddık Süleyman, benim nazarımda ve fikrimde ve duâmda daima beraber bulunduğunuzdan, seninle konuştuğum vakit, omuz omuza ikinizi beraber görüyorum. Mâsum ve mübarek çocuklarınız duâdan hissedardırlar."(2)

Bediüzzaman Hazretleri maddî ve manevî sıkıntılar içinde yaşarken özellikle bazı talebelerinin kendisini ziyaret etmesinden büyük bir mutluluk duymuş ve mektuplarına kaydettirmiştir. Bu kayda geçenlerden birisi de yine Süleyman'dır:

"Bu şiddetli maddî ve mânevî kışın, sıkıntılı maddî ve mânevî hastalığı vaktinde dünyadan mufarakat ve pek çok alâkadar olduğum Nurcu kardeşlerimden iftirak ihtimalinden gelen elemeler beni sıkarken, birden Sıddık Süleyman, Nur Santralı Sabri, umum o havalideki kardeşlerim namına ve nesebi akrabalarımın da hesabına, Abdülmecid ve Abdurrahman mânâsında buraya geldiler. Cenâb-ı Hak'a şükrediyorum, onların gelmesi, bir panzehir hükmünde bana ilâç oldu. Ben de buradaki âdetime muhalif olarak ne olursa olsun yanıma dâvet ettim, geldiler. İki üç saat kadar tam bütün meraklarımı, hususan Barla'daki dostlarımın hallerini anlamakla, Barla'daki eski zamanıma mesrurane bir seyahat-i maneviye-i hayali yaptık."(3)

Sıddık Süleyman'ın hizmetini muhtelif vesilelerle öven, hizmetini takdir eden ve bunu diğer talebelerine yazdığı mektuplarda da dile getiren Bediüzzaman, daima kendisine duâcı olduğunu da ilâve etti:

"Mektuplarınızda ara sıra Sıddık Süleyman'ın, eski zamanda hararetli sadakati ve alâkadarlığı ve kuvvetli şakirtliğiyle bahsi geçiyor. O zat, ben ölünceye kadar onun sadakati ve selâmet-i kalbini ve bana ve Risâle-i Nur'a halisane hizmetini unutamıyorum."(4)

Risâle-i Nur'da ismi zikredilen **Sıddık Süleyman**, bazı hatıralarda da yad edilmektedir. Kendisinden hatıra nakledenlerden bir tanesi Bayram Yüksel'dir. Onun ağzından birkaç hatırayı nakletmektedir:

"Sıddık Süleyman Ağabey de Üstadımızı anlatmakla bitiremezdi. O da bizlere şunları anlatmıştı:

'Bir gün Üstadımıza içimden dedim, "**Biz yazıyoruz, biz okuyoruz. Üstad bu kadar zahmeti niye çekiyor.**" diye düşündüm. Böyle mülâhaza ediyordum. Üstadım birden, "**Kardeşim göreceksin, ben bunları bütün dünyaya okutturacağım.**" dedi.'

Bu neviden eski ağabeylerin hepsinden bu mevzularda çok şeyler işittik."(5)

Barla'da sekiz yıl sadakatle Bediüzzaman'a bağlanan, ömrü boyunca iman hizmetini devam ettiren **Sıddık Süleyman 6 Mayıs 1965 tarihinde Ankara'da vefat etti.** Naaşı buradan alınarak Barla'ya götürüldü ve defnedildi.(6)

Dipnotlar:

- (1) bk. [Barla Lahikası, 171. Mektup.](#)
- (2) bk. [Kastamonu Lâhikası, 28. Mektup.](#)
- (3) bk. [Emirdağ Lâhikası-I, 144. Mektup.](#)
- (4) bk. [Kastamonu Lahikası, 114. Mektup.](#)
- (5) bk. *Necmeddin Şahiner, Son Şahitler, III/74-75.*
- (6) *Risale-i Nur Enstitüsü web sayfasından alınmıştır.*